

మి నీ క థ

ఇ దే మి టి ?

మల్లారెడ్డి, రత్నమాలా రంగారావు

సంకలాలు పెద్దదం పూ రిచేసి, మెడలో దండవేస్తూ, సుశీల కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూశాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

సుశీల కళ్ళు వచ్చుకుని క్రింది చూపులు చూస్తోంది.

చివుక్కుమంది సుబ్రహ్మణ్యనికి:

“ఈ నిమగ్నం నుండి మనిద్దరం ఒక్కటే! తోటలోని విడి విడి పూలన్నీ ఏరి ఒక్కదండలో బంధించినట్లు మనిద్దరం ఒకరి కొకరం అందమైన బండిలం. కష్టసుఖాలు ఇద్దరమూ కలిసే పంచుకుందాం.... ఇలా ఎన్నో బాసలు, పూసాలు తన తొలిచూపులోనే అందిద్దామని కలలు కన్నాడతను పెళ్ళికాక ముందు. పరి చెప్పకున్నాడు తనలో.

సిగ్గేమో! లేకపోతే కలి దండ్రులను విడిచి వచ్చేస్తున్నాననే సిగ్గేమో! అవును మరి! వివాహమనేది లాటరీలాంటిది. ఎన్నో మధురమైన పూసాలతో, ఆకలతో పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని పూరంగా మోసపోయి జీవితాలు అంతం చేసుకున్నవాళ్ళు, చస్తూ బ్రతుకుతున్నవాళ్ళు ఎందరు లేరు?

శ్రీలే కాదు. పురుషుడికి నివాహం ఒక ముఖ్యమైన మలుపే, తన మట్టుకు తనకు ఈ పెళ్ళి పుస్తకం.

చిన్నప్పుడు జబ్బుచేసి ఫిట్స్ రావటం, దాని మీదట వక్కంఠా మచ్చలుగా వచ్చి అవి నిద్రపడిపోవడంతో తన బ్రతుకు మీద తనకే ఆక నశించిపోయింది. ఏదో మందులు వాడకం వలన ఫిట్స్ రావడం తగిపోయినా అంటు వ్యాధి కాకపోయినా కరీరం మీద మచ్చలను ఏ డాక్టరూ తుడిచెయ్యలేకపోయాడు. ఏదో జీవితం వెళ్ళుబుచ్చుకోవటానికి ఆధారం దొరికే కరుణలలో సంవత్సరం తేదాలో అమ్మ నాన్న తనని ఒంటరివాడిని చేసి వెళ్ళిపోతే, ఇక తా నెవరి కోసం బ్రతకాలి అని కనుమిలిపోయాడు;

అండకోసం వివాహం చేసుకుందామంటే; కరీర ఆరోగ్య పరిస్థితి తెలిసి నిల్లనెవరిస్తారు? అనే బాధ: సిగు!!

ఇటువంటి పరిస్థితిలో సుశీల అన్నయ్య కృష్ణతో పరిచయం కావటం, అతను తనంత తానుగా తన చెల్లెల్ని వివాహం చేసుకోమని కోరటం నిజంగా తన జీవితానికో పెదమలుపే.

“అదేమిటి బావగాయ! ఇంతలోనే పర ద్యానంలో పడిపోయారు; పదండి. ఇంటికి వెళదాం” కృష్ణ పరాచిక మాదాడు.

ఆ రోజు రాత్రి..

శోభనం గదిలో, న్నవ్వుమైన మల్లెపువ్వు లాంటి చీర, పాలగ్లాసుతో అడుగు పెట్టిన సుశీలలో అతనికి దేవకన్యం కనిపించింది. తెలియని వుద్వేగం చోటు చేసుకుందతనిలో.

“సుశీలా!” ఆరాధనగా సిలివాడతను.

“సువ్వు నా చీకటి జీవితానికి అంతులేని జ్యోతిషి. జీవించటానికే అర్హతలేని నాకు మాతన జీవితం ప్రసాదించడానికి వచ్చిన ప్రేమస్వరూపిణివి సువ్వు. నీ సౌందర్యంతో నా జీవితానికో అర్థం చెప్పనున్న దేవతవు సువ్వు....” ఆపేళంగా చెప్పకుపోతున్నా డతను.

“....నీ దగర నా గురించి దాచి అబద్ధపు బ్రతుకు మొదలుపెట్టలేను.... నాకున్న వ్యాధి సంగతి నీకు తెలుసుగా! ఇటువంటివ్వుడు మనకి పట్టణోయే పిల్లలకు కూడా ఇది సంక్రమించి పోళ్ళనుభవించబోయే బాధను చూసే క్షత్రిలేక, మనకి పిల్లలు పుట్టకుండా ఆపరేషను చేయకున్నాను సుశీలా! వెళ్ళి అయిన దగర నుండి మాతృకన్యం ఎప్పుడెప్పుడా అని ప్రతి శ్రీ కలలు కంటుందట.... భవిష్యత్తును భరించ లేక.... నన్ను జీమించవూ.....

సుశీలకు మరి భరవాత మాటలు వినిపించ లేదు. పక్కలో బాంబు పేలినట్లు వుత్కిప్పటి నిటారుగా అయిపోయింది.

ప్రేమించి, నెల తప్పిందని తెలియగానే మోసంచేసి పరాయణిపోయాడు మోసాన్. దావలేక, మరో గత్యంకరం లేక, తన కడుపు రోని బిడ్డకో తండ్రి కావాలని ఈ పెళ్ళి చేసు కంటే, ఇదేమిటి? □

నినిమా హాల్లోనే రాజేంద్రకి తలపోటు ప్రారంభమయింది. ముక్కమీద కూర్చున్నట్లు కూర్చున్నాడు.